

Saa vidt mig bekendt har Ministeren aldrig fremlagt Forslag i den Retning, det er heller ikke andet end en Talemaade. Jeg ved ikke af, at der nogen Sinde har foreligget et Forslag i den Retning fra Ministerens Side. Naar Ministeren vil den Vej ud, hvorfor kommer han saa ikke med et Forslag i den Retning? Vi have aldrig set et saadant Forslag fra Ministeren; det er ligesom alt det andet kun Talemaader, Udflugter, for at komme udenom det, Talen drejer sig om.

Martin Olsen: Den højtærede Forsvarsminister omtalte i sine Bemærkninger, at jeg havde forsøgt at bringe Ulykken paa „Havhesten“ i Forbindelse med Lønforholdene paa Orlogsværftet. Ja, det har jeg gjort, jeg tror, at der er en nøje Forbindelse mellem denne Ulykke og Lønforholdene, og jeg søgte baade denne Gang og i Fjor ved første Behandling at paavise, at der maatte være en saadan Forbindelse. Jeg gjorde gældende, og det gør jeg fremdeles, at med de lave Lønninger kan man ikke skaffe sig fuldt dygtige Folk, idet saadanne ikke ville tage disse Pladser, og dernæst, at man indskrænker de faste Fyrbøderes Antal og kompletterer det med værnepligtige Fyrbødere, som ikke kunne vide Besked eller have Kendskab til Materiellet om Bord. Det har jeg sagt. Man udtager i fortrinlig Grad Mejerister til Søfyrbødere. Paa „Havhesten“ var der kun to faste Fyrbødere, de andre vare værnepligtige. De to kyndige stod i et andet Rum, da Katastrofen skete, og de to værnepligtige kendte ikke den Omstændighed, at der med at lukke Døren op for et aabent Fyr er forbundet Fare for Danielsen af Knaldgas. Ulykken skete, fordi de vedkommende ikke vare kendte med dette Forhold. Men man gaar videre endnu. Naar man foretager en Prøvefart, er der gerne et stort Mandskab, i Regelen en halv Snes Fyrbødere, til Stede for at sætte Farten højt op og vise, at den Baad kan sejle saa og saa mange Knob i Timen, men i den daglige Fart er der ikke over 6 faste Fyrbødere, og det er meddelt, at man er i Færd med at nedsætte Antallet til 4. Dissé 4 skulle altsaa holde den samme Fart som de 10 ved Prøvefarten.

Jeg tror, at Tinget kan forstaa, at der er Fare forbundet med en saadan Eksperimenteren, især naar man samtidig supplerer de faste Fyrbødere med værnepligtige, som ikke kunne kende Materiellet om Bord. Jeg erindrer godt den overfladiske Meddelelse, som den højtærede Minister gav i Fjor om Ulykken paa „Havhesten“. Jeg gjorde ingen Bemærkninger dertil, men da den højtærede Minister nu har omtalt Spørgsmaalet samtidig med, at jeg har fremdraget det, vil jeg henstille, at man paa Bureauet faar fremlagt en Udskrift af de Afhøringer, som have fundet Sted, thi først da vil man kunne se, hvad der er spurgt om, og hvem der er spurgt.

Den højtærede Minister sagde paa en Forespørgsel af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han naturligvis maatte have Oplysningerne fra 1911 indtil Dato med. Men skal man vedblive med at have dem indtil Dato, bliver det aldrig til noget. Men jeg gaar ud fra, at 1911 er Slutningsterminen, og saa vil jeg spørge, om Lønningerne, over hvilke Kommissionsbetænkningen er bygget, da ikke skulle med. Skulle de ikke det, fremkommer der en Tendens, som paa Forhaand maa gøre os mistænksomme overfor dette Arbejde, ikke fordi det ikke i og for sig kan være rigtigt, men fordi det bygger paa Forhold, under hvilke der har været meget Overarbejde. Der har været fuld Fart paa Orlogsværftet, hvilket har givet Arbejderne Anledning til Overarbejde ud over det sædvanlige. Tager man et saadant ekceptionelt Aar, vil man korse sig og sige: Det er dog frygteligt, have de Folk virkelig en saadan Indtægt? Der kan trækkes nogle frem, som have en saadan Indtægt, men de andre, som ikke have denne Adgang til Overarbejde, staa vedblivende paa de lave Lønninger, og dem vil man maa ske hjælpe lidt paa. Jeg henstiller derfor, at man tager det Aar med, som Kommissionens Betænkning har behandlet, nemlig 1909, saa vidt jeg husker. Den højtærede Minister sagde, at Sagen vilde komme til at ligge klart oplyst for Rigsdagen, og det haaber jeg vil blive Tilfældet, naar Statistisk Bureau faar de omtalte Udskrifter; jeg har Tillid til, at det vil ske. Jeg manglede imidlertid i Ministe-